BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY L ■ NÚM. 10 | 7 de març de 2021 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Sant Josep, model per als pares

La missió de Josep va consistir a acollir com a pare al Fill de Déu fet home. Encara que no fos el pare biològic, va ser el pare humà de Jesús, i van viure aquesta relació de tal manera que constitueixen un exemple per a totes les famílies.

Quan algú rep la notícia que serà pare, la primera reacció d'una sana paternitat és l'acolliment incondicional del fill que naixerà. En la nostra societat això no és evident per a tots: els fills es programen i fins i tot es rebutgen recorrent a l'avortament. L'ésser humà és tractat com un objecte que s'ha d'aconseguir a qualsevol preu quan es desitja, o que es pot eliminar quan no se'l vol rebre.

Això naix d'una manera d'entendre la vida volent ser nosaltres els qui ho decidim tot. I això ens porta sovint a veure la voluntat de Déu com un obstacle als nostres desitjos. Davant els esdeveniments que no entenem reaccionem amb la decepció i la rebel·lió. Sant Josep, ens diu el Papa en la seua carta *Patris corde* (*Amb cor de pare*) «deixa de banda els seus raonaments per a donar pas a allò que esdevé i, per més misteriós que li sembli, ho acull, assumeix la responsabilitat i es reconcilia amb la seva pròpia història… La vida espiritual de Josep no ens mostra una via que *explica*, sinó una via que *acull*» (núm. 4). Ell ens mostra que, amb la fortalesa de la fe, és possible acollir la vida tal com és. La grandesa de la seua paternitat es va manifestar en la disponibilitat per a acollir a Crist, encara que els raonaments humans el portaren a pensar, en un primer moment, en la possibilitat d'abandonar a Maria i al fill que ella portava en el seu si.

L'amor vertader d'un pare envers els seus fills es manifesta en la tendresa. El seu amor a Crist

es mostra en els desvetllaments per Ell: no va dubtar a exiliar-se a Egipte per protegir la seua vida o a establir-se a Natzaret per allunyar-lo del perill que podia suposar Arquelau, que havia succeït al seu pare Herodes (*Mt* 2,22). I Jesús, essent el Fill de Déu, va acceptar viure «subjecte a Maria i Josep» (*Lc* 4,51), i així creixia humanament en actitud d'obediència a la voluntat del seu Pare Celestial.

Josep va introduir a Jesús en la vida religiosa del Poble escollit. Segons el costum jueu va ser circumcidat als vuit dies de nàixer (*Lc* 2,21); va ser presentat en el temple quan es van complir els dies de la purificació de Maria (*Lc* 2,21); anava amb els seus pares a Jerusalem cada any per «la festa de la Pasqua» (*Lc* 2,41). No es tractava d'una religiositat merament externa o de compliment, sinó que responia a la veritat del que vivien en el seu cor. Per això en Maria i Josep, Jesús va experimentar humanament que, «com un pare s'apiada dels fills, Jahvè s'apiada dels fidels» (*Sl* 103,13), i va aprendre el que és l'amor de Déu. D'aquesta manera, ells van tindre el goig de veure com Jesús creixia dia rere dia «en edat i saviesa i tenia el favor de Déu i dels homes» (*Lc* 2,52). Una autèntica paternitat cristiana no es limita a preocupar-se que als fills no els falte res material, sinó que inclou ajudar-los a descobrir l'amor de Déu. És el camí que els conduirà a un autèntic creixement en la vertadera humanitat.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Com la rosada

M'anava a seure al pedrís i era moll. En un primer moment em vaig contrariar, però de seguida vaig prendre consciència de la subtilitat amb què l'aigua s'havia dipositat al damunt d'aquell seient. Les hores que deurien haver passat per acumular-se el líquid suficient per mullar-lo!

Vaig entendre què passa quan l'aigua ens envolta perquè tot quedi moll. No vaig trigar en percebre la presència de Déu que ho omple tot quan hi davalla l'Esperit diví. Hi estem massa acostumats en sentir-ho repetir, com d'esma, «fent que hi davalli el vostre Esperit, com la rosada».

Aquesta és la causa de la transformació sagramental del pa i el vi eucarístics. Conseqüència implacable de l'acció divina. Quan Déu fa la seva obra ens embolcalla dins seu. És com la rosada que ens amara i no podem defugir els seus efectes, quedem molls com ella. Quedem plens de l'Esperit que ens mulla, gairebé sense adonar-nos, però que al cap d'una estona ens percebem xops. Una presència discreta però real, pels seus efectes.

A nosaltres ens correspon, destil·lar i aprofitar aquesta Aigua de Vida que ens arriba per renovar-nos i mantenir-nos frescos. L'opció a fer és clara, viure d'aquesta aigua. Ser autèntics receptacles d'Esperit Sant, deixar que entri en els racons més eixuts de la nostra ànima i s'hi acumuli «com la rosada» per transformar-nos, consagrar-nos, en possessió seva.

El dia que ens trobem totalment amarats de l'Aigua de Vida haurem assolit la nostra veritable essència, ser partícips de l'Amor Diví.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

San José, modelo para los padres

La misión de José consistió en acoger como padre al Hijo de Dios hecho hombre. Aunque no fuera el padre biológico, fue el padre humano de Jesús, y vivieron esa relación de tal modo que constituyen un ejemplo para todas las familias.

Cuando alguien recibe la noticia de que va a ser padre, la primera reacción de una sana paternidad es la acogida incondicional del hijo que va a nacer. En nuestra sociedad esto no es evidente para todos: los hijos se programan e incluso se desechan recurriendo al aborto. El ser humano es tratado como un objeto que se ha de conseguir a cualquier precio cuando se desea, o que se puede eliminar cuando no se le quiere recibir.

Esto nace de una manera de afrontar la vida queriendo ser nosotros quienes lo decidamos todo. Y esto nos lleva a menudo a ver la voluntad de Dios como un obstáculo a nuestros deseos. Ante los acontecimientos que no entendemos reaccionamos con la decepción y la rebelión. San José, nos dice el Papa en su carta *Patris corde* (*Con corazón de padre*) «deja de lado sus razonamientos para dar paso a lo que acontece y, por más misterioso que le parezca, lo acoge, asume la responsabilidad y se reconcilia con su propia historia… La vida espiritual de José no nos muestra una vía que *explica*, sino una vía que *acoge*» (n.º 4). Él nos muestra que, con la fortaleza de la fe, es posible acoger la vida tal como es. La grandeza de su paternidad se manifestó en la disponibilidad para acoger a Cristo, a pesar de que sus razonamientos humanos le llevaran a pensar, en un primer momento, en la posibilidad de abandonar a María y al hijo que ella llevaba en su seno.

El amor verdadero de un padre para con sus hijos se manifiesta en la ternura. Su amor a Cristo se muestra en los desvelos por Él: no dudó en exiliarse a Egipto para proteger su vida o en establecerse en Nazaret para alejarlo del peligro que podía suponer Arquelao, que había sucedido a su padre Herodes (*Mt* 2,22). Y Jesús, siendo el Hijo de Dios, aceptó vivir «sujeto a María y José» (*Lc* 4,51), y crecía humanamente en actitud de obediencia a la voluntad de su Padre Celestial.

José introdujo a Jesús en la vida religiosa del Pueblo Elegido. Según la costumbre judía fue circuncidado a los ocho días de nacer (*Lc* 2,21); fue presentado en el templo cuando se cumplieron los días de la purificación de María (*Lc* 2,21); iba con sus padres a Jerusalén cada año «por la fiesta de la Pascua» (*Lc* 2,41). No se trataba de una religiosidad meramente externa o de cumplimiento, sino que respondía a la verdad de lo que vivían en su corazón. Por ello en María y José, Jesús experimentó humanamente que, «como un padre siente ternura por sus hijos, así el Señor siente ternura por quienes lo temen» (*Sal* 103,13), y aprendió lo que es el amor de Dios. De este modo, ellos tuvieron el gozo de ver cómo Jesús progresaba día tras día «en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y los hombres» (*Lc* 2,52). Una auténtica paternidad cristiana no se limita a preocuparse de que a los hijos no les falte nada material, sino que incluye ayudarles a descubrir el amor de Dios. Es el camino que los conducirá a un auténtico crecimiento en la verdadera humanidad.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Santa Àgueda i pandèmia

El divendres 5 de febrer és la festa de Santa Àgueda. Flix i Riba-roja d'Ebre ho vam celebrar sense processó ni benedicció de pastes i altres actes que van lligats a esta festa.

Però a les 10.45 h a Flix i a les 12 h a Riba-roja d'Ebre ens vam trobar per celebrar l'Eucaristia, tenint presents a les persones que estan passant moments dolents en la vida per causa de la Covid-19.

Una festa diferent, però una festa litúrgica que ens va ajudar a pregar i a ser testimonis, com santa Àgueda, en la nostra societat.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Flix i Riba-roja d'Ebre

Vilalba dels Arcs

Càritas parroquial de Vilalba dels Arcs, en col·laboració amb Càritas diocesana de Tortosa i l'Ajuntament del poble, ha instal·lat un contenidor de roba usada per al seu reciclatge a fi d'afavorir a persones necessitades.

Mn. David Arasa

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Resar i estimar, heus aquí la vigilància. Quan l'Església adora a Déu i serveix al proïsme, no viu en la nit. Encara que estigui cansada i abatuda, camina cap al Senyor. Invoquem-lo: Veniu, Senyor Jesús, et necessitem» (28 de novembre).

@Pontifex: «Avui com ahir, en l'arrel de l'esclavitud es troba una concepció de la persona humana que admet la possibilitat de tractar-la com un objecte, de calcigar la seva dignitat. L'esclavitud d'avui és la nostra indignitat, perquè ens lleva la dignitat a tots nosaltres» (2 de desembre).

@Pontifex: «La gràcia de Déu canvia la vida: ens pren com som, però no ens deixa mai com som» (2 de desembre).

@Pontifex: «El primer pas de la fe és dir-li al Senyor que el necessitem, que necessitem la seva proximitat. D'aquesta manera, invocant la seva proximitat, exercitarem la nostra vigilància» (3 de desembre).

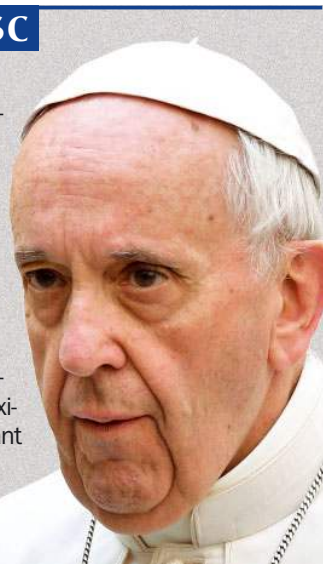

Assemblea diocesana de Mans Unides

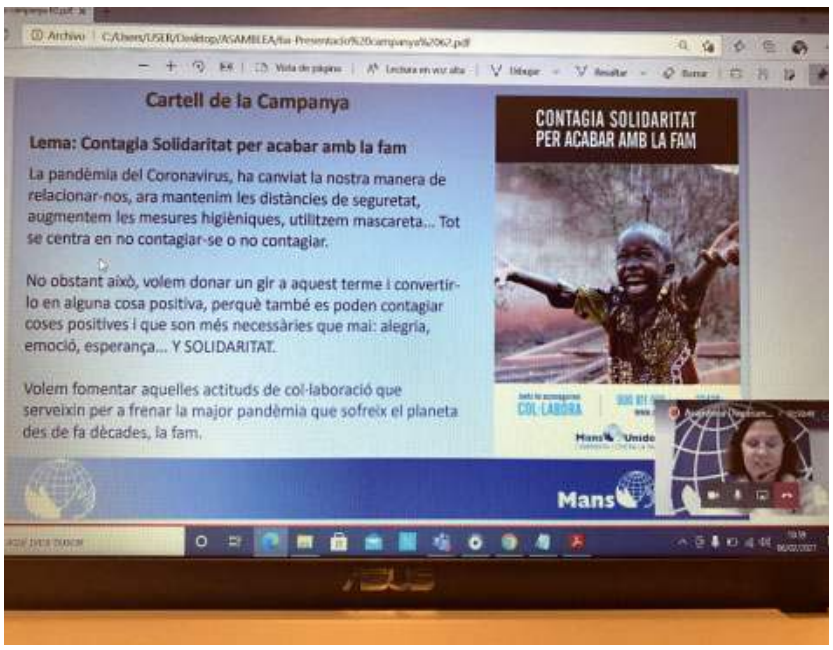

Dissabte 6 de febrer hem celebrat l'assemblea anual diocesana presidida pel nostre Bisbe i la Presidenta-delegada, aquest any de manera virtual.

Hem donat compte dels resultats econòmics de la campanya anterior, que s'han vist minvats per la crisi del Coronavirus que no ha permès fer moltes activitats previstes. Hem presentat la nova campanya, «**Contagia solidaritat per acabar amb la fam**», amb la qual Mans Unides posa l'accent en el missatge d'esperança, vol contagiar optimisme, alegria, justícia… i tocar els cors i consciències. Només així podrem superar una crisi que, en major o menor mesura, a tots ens afecta.

A causa de la davallada dels ingressos, la delegació només s'ha pogut comprometre amb un projecte per al 2021: Millora de l'accés a l'educació primària al nord de Ghana, amb un import de 96.701 euros.

A pesar del temps que ens ha tocat viure, estem més decidits que mai a contagiar solidaritat per a garantir una vida més digna als més vulnerables. Invitem a tota la diòcesi a seguir sent solidaris per acabar amb la pandèmia més antiga: la fam.

Delegació diocesana de Mans Unides

Segona càpsula de formació

El dimecres 10 de febrer va tenir lloc la segona trobada virtual que la Delegació de Joventut ha proposat per a oferir un espai on poder seguir formant-nos i créixer plegats.

La segona «càpsula de formació» va ser a càrrec de Mn. Pasqual Centelles: «L'Eucaristia i els joves». Ens va ajudar a comprendre més les parts que conformen la celebració de la Missa i va ser una gran oportunitat per a valorar més aquest gran tresor de l'Església.

Després de la intervenció de Mn. Pasqual, va tenir lloc una estona de diàleg i preguntes molt interessants que la mateixa xerrada va suscitar. Amb aquesta «càpsula» va concloure la segona proposta de formació online mensual que la delegació està oferint als acompanyants de joves i a tothom que li pugui fer profit. Us animem a participar a la propera. No hi falteu!

Equip Delegació de Joves

AGENDA

- **Del 8 al 12,** exercicis espirituals per al clergat, zona sud.
- **Dimecres 10,** a les 22 h, online, tercera càpsula formativa per a joves.

* *Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.*

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ **Dimarts** [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les Oblates benedictines. *Sant Feliu de Llobregat:* sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ **Dimecres** [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Simplici, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ **Dijous** [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea, vg., abadessa de Villavelayo (Castella).

12. ■ **Divendres** [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Inocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanes, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. ■ **Dissabte** [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ **Diumenge vinent,** IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36, 14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jo 3,14-21]. Es poden llegir les lectures del cicle A: 1S 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38). Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.

Diumenge III de Quaresma (B)

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17)
(Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules:
«Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel regalimant de la bresca. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Éxodo (Éx 20,1-17)
(Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras:
«Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo».

Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos:
Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

COMENTARI

«Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies»

Tots sabem que és molt fàcil que les institucions es vagin deteriorant. Això passava amb el temple de Jerusalem. Per presentar els sacrificis calien els animals, *vedells, moltons, coloms* i també el *canvi de moneda*. Però tot això aviat es va convertir en un gran negoci sobretot per les classes sacerdotals i va enfosquir el sentit original: ajudar el pelegrins a complir el seu desig d'oferir una ofrena al Senyor. Per això el gest de Jesús, primàriament és el de purificació, de correcció dels abusos. Fàcilment el servei es convertia en negoci. Per això les paraules de Jesús: *No convertiu en mercat la casa del meu Pare*. Però Jesús va més enllà. Ell inaugura un temps nou, en les relacions de l'home amb Déu. Ell substitueix el temple de Jerusalem, que era la institució més significativa d'Israel, per la seva persona. Per trobar-se amb Déu ara no cal el temple sinó l'encontre amb Jesús que és el nou temple, el lloc on habita Déu. Inaugura un temps nou, una nova realitat, com ho indicava el vi nou de Canà.

La lectura primera ens recorda els deu manaments, més desenvolupats en alguns casos, com per exemple en la prescripció del repòs del dissabte o bé la prohibició de fer-se imatges de Déu.

Aquests deu manaments són el compromís del poble en l'antiga aliança que Déu feu amb Israel. Però Jesús amb la seva mort i resurrecció inaugura una nova aliança: *Destruïu aquesta santuari i jo el reconstruiré en tres dies*. En Jesús mateix, en la seva mort i resurrecció hi ha la nova aliança de Déu amb els homes.

Per això Pau diu: *Nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus i per als altres un absurd però nosaltres hi veiem el poder i la saviesa de Déu.* Cal treure dels nostres temples tota aparença de negoci o de mercat però la nostra vida cristiana no s'ha de limitar a anar a l'església sinó que cal l'encontre amb el Crist crucificat però ressuscitat. No caiguem en la rutina de les pregàries al temple sinó trobem-nos cara a cara amb el Crist viu, l'autèntic temple de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.